

overtaget sælgernes skat, måske kommer i vanskeligheder, kommer et pres for at få yderligere succession.

Forslagsstillerne siger, at de eksisterende avanceskatter udhuler de mindre erhvervsdrivendes mulighed for at spare op til pension i virksomheden. Det er jeg ikke enig i, men følges den tankegang, må man da indrømme, at succession er meget værre. Den fritager ganske vist den aktuelle erhverver for skat, men vælter en langt større skattebyrde over på den næste, der vil få langt større problemer med at få midler ud af virksomheden til sin alderdomsforsørgelse.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at alle – også de private erhvervsdrivende – kan bruge pensionsbeskatningslovens regler om opsparing til pension. Det behøver ikke at være sådan, at man kun sparer op til pension i sin virksomhed, og der er ganske gode og skattefavorable regler på det her område.

Så jeg synes godt, man kan sige, når man sådan anlægger en lidt mere overordnet betragtning, at succession ikke umiddelbart kommer virksomheden til gode. Den kommer overdrageren til gode. Det er altså ikke et middel til at øge virksomhedernes overlevelsesevne. Det er et middel til at skaffe overdrageren en højere pris efter skat.

Det forslag, der nu fremsættes, går ikke ud på, at regeringen skal udarbejde regler om succession ved alle overdragelser. Det er jeg godt klar over, og jeg er glad for, hvad jeg hører, og jeg anerkender, at det er mere begrænset. Det drejer sig om, at regeringen skal nedsætte et udvalg til at overveje disse problemer i forbindelse med overdragelse til nære medarbejdere.

Man kan så rejse spørgsmålet: Hvad er en medarbejder, eller for den sags skyld en nær medarbejder? I virkelighedens verden er der jo glidende overgange fra den egentlige lønmodtager til den, der kommer udefra for at købe virksomheden, men hvis overtagelse sker i flere tempi kombineret med et ansættelsesforhold for sælger, og frem til den helt udenforstående, der køber hele virksomheden på en gang, og som derfor klart ikke er medarbejder. Det er altså ikke let definerbare begreber, vi har med at gøre her.

Mange forslag til afgrænsning af medarbejderbegrebet vil sikkert lægge vægt på, at den pågældende i nogle år inden overdragelsen har haft en eller anden nærmere tilknytning til virksomheden. Forslag af denne type lider ofte

under, at ligningsmyndighederne ved en eventuel ligningsmæssig kontrol af en overdragelse ifølge sagens natur skal lang tid tilbage i deres undersøgelser.

Jeg har f.eks. set, at nogle som kriterium bl.a. vil lægge vægt på, at den pågældende medarbejder i de sidste 5 år har haft ledelsesansvar efter arbejdsrettens regler. Ved ligningen i 1999 af en overdragelse i 1998 skulle ligningsmyndighederne altså overveje, om medarbejderen havde haft ledelsesansvar i 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997. Det er ikke småting, man skal sætte de kommunale ligningsmyndigheder til at kontrollere. Oven i købet skal ligningsmyndighederne så også have styr på arbejdsrettens regler, og hvis arbejdsretten også bliver ændret, er det så reglerne fra de pågældende år, eller er det de nugældende regler, der refereres til? Det er kompliceret stof.

Der er formentlig mange, der i givet fald også vil stille krav om, at erhververen i årene forud har arbejdet på fuld tid i virksomheden. Det kunne man også tænke sig.

Hvis fuld tid bliver udmøntet i et bestemt timetal, vil man altså stå med en bestemmelse, som det formentlig vil være umuligt at kontrollere tilbage i tid.

Så at definere, hvem den nære medarbejder er, bliver vanskeligere end at definere, hvem medarbejderen er, og man kan også have sine betænkeligheder ved overhovedet på denne måde at skabe medarbejdere med forskellige rettigheder.

På det foreliggende grundlag tror jeg ikke, der vil komme afgørende nye ting på bordet, selv om vi nedsætter et udvalg. Udvalget fra 1987 har jo været inde på disse emner, uden at der er kommet noget ud af det.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget, sådan som det foreligger, men vi vil da gerne sådan mere bredt belyse generationsskifteproblestillingerne, og så kan man måske også ved den lejlighed komme ind på nogle af de overvejelser, jeg i begyndelsen kom med om det betimelige i at vælte skattebyrden frem på kommende generationer.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil først takke skatteministeren for hans meget uddybende besvarelse. Man skulle næsten tro, at arbejdsgruppen allerede var nedsat med alle de henvisninger og andre gode ting, ministeren havde i sin tale.